

seende kunde gøres, om der f. Ex. ikke i den eventuelle Skolelov for Kjøbenhavn kunde optages lignende Bestemmelser som de, der findes i Loven af 8de Marts 1856, hvorved Lønningssforholdene for Kjøbstadskolelærerne dog ere nogenlunde regulerede. I hvilket Omfang dette bør skee, og hvilken Regulering der skal fastsættes, skal jeg naturligvis her ikke tillade mig at gaae ind paa. Det forekommer mig, at naar man fra den ærede Ministers Side erfarede, at der i disse Retninger, som jeg har omtalt iblandt flere andre, som der maaskee kunde være Anledning til at berøre, jeg siger naar man fra den ærede Minister erfarede, at der kunde ventes gjort Noget i disse Retninger, saa kunde man med større Rolighed stemme for den foreliggende Lov, end man ellers vilde kunne gjøre.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, rettede en Forespørgsel nærmest til Cultusministeren, hvis første Deel dog syntes mig at have et noget for almindeligt Omfang, til at der ret vel nu kunde gives noget Svar derpaa. Naar han nemlig spurgte, i hvilket Forhold Cultusministeren i det Hele vil stille sig til Undervisningsvæsenet i Hovedstaden, foreligger der ikke nogen særlig Grund ved denne Leilighed til at fremkomme med et saadant Spørgsmaal, idet der ved nærværende Lov ikke tilsigtes nogen Forandring af den tidligere Ordning af Skolevæsenet. Den anden Deel af den ærede Rigsdagsmands Forespørgsel gik derimod ud paa noget mere Specielt, antydede saadanne Klager og Besværligheder, som paa forskjellig Maade i den forløbne Tid ere traadte frem fra Skolelærernes Side her i Kjøbenhavn. Ved denne Leilighed kan jeg kun finde mig foranlediget til at bemærke, at Spørgsmaalet, om Skolelærerne i Kjøbenhavn kunde bringes ind under den Reform i Landets Skolevæsen, som udgik fra Ministeriet for 1½ Aar tilbage, var dengang bragt under Overveielse og ledede til, at Ministeriet i det første Udkast til den Lov, der senere udkom under 8de Marts f. A., havde optaget forskjellige Bestemmelser ogsaa for

Kjøbenhavns Vedkommende, navnlig af det Indhold, at Lærerne i Kjøbenhavn med Hensyn til Pension stillede under de samme Regler som de andre Lærere. Disse Bestemmelser bleve imidlertid ei optagne i det Rigsdagen forelagte Lovudkast, fordi der fra vedkommende Autoriteters Side, baade Skoledirectionens og de communale Autoriteters Side, blev indstillet, at det kjøbenhavnske Skolevæsen maatte holdes ganske udenfor den almindelige Skolelov, og fordi de erklærede, at der ikke var Trang til nogen Forandring i saa Henseende. Jeg maa imidlertid tilføje, at forsaavidt det i disse Erklæringer er udtalt, at der ingen Trang til nogen Forandring var tilstede, saa har dog, hvad der senere er skeet og navnlig de forskjellige Henvendelser, der i den Anledning have fundet Sted til Ministeriet, bibragt mig den Tro, at der trænges til nogen Forandring i Skolevæsenets Ordning og Skolelærernes Stilling, ogsaa for Kjøbenhavns Vedkommende. Jeg kan derfor udtale, at det er et Punkt, der baade er og fremdeles vil være Gjenstand for alvorlig Overveielse fra Ministeriets Side, at faae tværksat de Skridt, der kunne lede til, hvad der i den Henseende er ønskeligt og muligt; men, som den ærede Rigsdagsmand antydede, det er en Selvsølge, at der maa forudgaae Forhandlinger, som ogsaa, med dette Formaal for Øie, ville blive indledede af Ministeriet. Med disse Uttringer troer jeg at have givet den Besvarelse, som den ærede Rigsdagsmand har ønsket.

Indenrigsministeren: Forsaavidt den ærede ble Kjøbenhavnske Rigsdagsmand (Steen) nævnte et særskilt Punkt, nemlig Justeervæsenet, troer jeg, at det vil erkendes, at det neppe vil være heldigt under nærværende Lovforslags Behandling at forsøge paa en Ordning af dette Forhold; jeg skal dog meget gjerne erklære, at jeg er tilbøielig til at troe, at man ved nærmere Overveielse vil finde det ønskeligt, at der indtræder en saadan Forandring i det omhandlede Forhold, hvorved Justeervæsenet ikke staaer som en kjøbenhavns Communalinstitution, det er jo unøgteligt, at